

Newzealandske Perreux Audiant 80i er like aggressivt priset som krigsdansen Haka, som landets landslag i rugby The All Blacks utfører før hver kamp.

Tekst og foto: Roy Ervin Solstad

Klar for en hver utfordring

For de fleste vil nok Perreux være et ukjent merke, og om noen har hørt om hifi-utstyr fra New Zealand, er det nok flere som vil nevne Plinius enn Perreux. Det til tross for at Perreux har holdt det gående i snart 40 år.

I dag lager Perreux tre serier, den rimeligste Silhouette, Eloquence og high-endserien Prisma. I tillegg kommer forsterkeren til test, Audiant 80i. Det er svært mye å velge i, særlig i Silhouette-serien, så en tur innom www.perreux.com anbefales.

VI LIKER:

- Innebygget dac og riaa
- Glimrende lyd kvalitet
- Lekkert design

VI LIKER IKKE:

- Kun to rene analoge innganger
- Driver ikke alt av høyttalere
- Litt kjipt fjernkontroll

HJEMMEKINO

Audiant 80i

Den integrerte forsterkeren Audiant 80i er en virkelig designbombe. Den oppleves som bitteliten med sin lave front på

under sju centimeter og drøyt 30 cm dybde. Denne forsterkeren ruver ikke visuelt.

I standby er det eneste som bryter den jevne sorte og aluminiumsfargede fronten, det store volumhjulet. Trykk på powerknappen på fjernkontrollen og små hvite bokstaver dukker opp av intet på linje bortover den svarte delen av fronten. Det geniale er at dette ikke kun er for syns skyld. For de som husker – og ikke minst ble imponert av – Bang & Olufsen-forsterkerne på begynnelsen av 80-tallet med sin feather-touch-betjening, så har Audiant akkurat det samme. Et lite trykk på enten den analoge- eller digitale inngangen du vil ha, så blir lyset litt sterkere på den valgte inngangen. Det er rett og slett veldig elegant. Foruten de fire analoge inngangene, derav en for platespiller og en for home theater, de fire digitale, hvorav to optiske, en usb og en koaksial, er det også mulig å sette forsterkeren i standby på fronten. Det samme kan

man gjøre på den ikke fullt så lekke fjernkontrollen også.

Skal jeg være ekstra pirkete så synes jeg at to rene analoge innganger kanskje kan bli litt i snaueste laget.

Lyden

Klangmessig er newzealenderen svært nøytral, og oppleves nærmest å være helt uten egenlyd. Jeg skriver nærmest, for på mine beist av noen høyttalere, har den nok hatt litt mange kvadrattommer basselementer å kontrollere. Ikke det at bassen har blitt slapp og ukontrollert, snarere tvert i mot. Perreux har aldri latt noe gå over styr, men sammenlignet med min integrerte Plinius Hiato-forsterker, mangler den litt autoritet og ultimat basstrøkk helt nederst. Nå skal det legges til at min forsterker spytter ut 300 watt per kanal i åtte ohm med begge kanalene i drift, mens Perreux stopper på 80. Det vil derfor være helt urettferdig å sette de to newzealenderne opp mot hverandre, men det er likevel verd

å merke seg at det kun er i bassen at forskjellen er påtagelig.

Resultatet blir uansett at på mine høyttalere så har lyden vært litt slankere enn jeg er vant til nedover, men hvem putter to sju-elementers høyttalere til 200.000 kroner i andre enden av en 25.000-kroners forsterker? Et lite forsøk med mine lett-drevne Klipsch RB61 viste nemlig at det ikke var noe i veien med evnene i bassen på Audiant. Det kan jo likevel være verdt å ha med i tankene når man skal matche forsterker og høyttalere. Har du noen beist av noen høyttalere, vil trolig bare et beist av en forsterker hjelpe. Å kalle Perreux-forsterkeren for et beist, ville være det samme som å kalle Keira Knightley det.

Når jeg likevel har valgt å bruke Montana-høyttalere mine til å teste denne integrerte forsterkeren, skyldes det ene og alene at forsterkeren er så bra at den ikke gjør seg bort selv med såpass mye dyrere høyttalere.

For den lille slankheten som skyldes en litt dårlig match med høyttalerne, glemmes svært raskt når man ikke tester de mot hverandre fram og tilbake. Det første som slår en er nemlig med hvilken utrolig renhet lyden presenteres. Med forsterkeren på og ørene helt inntil diskantelementene på høyttalerne er det dørgende stille. Det er ikke en lyd. Det klarer ikke en gang min tre ganger så dyre referanse-forsterker.

Dermed presenteres musikken på en helt sort bakgrunn, noe som gjør at detaljer, selv de aller minste, kommer fram. Det gjelder både i

mellomtone, diskant og for så vidt i bassen. Den mangler nok det lille ekstra i absolutt finkornethet som Plinius-forsterker har, og glatter litt over i forhold til den, men forskjellene er små. Nesten litt for små.

For i mellomtonen er det ikke mye å klage på. Den gir deg både detaljer, oppløsning og ikke minst den glassklare gjennomsiktigheten som man ofte må betale fryktelig mye for. Samtidig er det fylde og kropp nok til at stemmer eller soloinstrumenter låter for anemisk. I forhold til rørforsterkere er det nok fremdeles en del å hente på dette området, men til prisen er dette veldig bra.

Den følelsen sitter igjen lenger opp i registeret også. Diskanten ruller aldri av, men fortsetter og fortsetter oppover. Det gjør at du ikke mister den viktige informasjonen som blant annet akustiske instrumenters overtoner gir deg. Det skaper liv i musikken, men uten å tiltrekke seg oppmerksomhet den ikke skal ha. Det finnes definitivt utstyr som legger til litt for mye for kjente i diskantområdet for å narre lytteren til å tro at det dreier seg om mer detaljer. Audiant forsøker ikke å lure noen. Den er ærligheten selv og viderefører bare det den blir forsynt med.

Jeg har også latt meg imponere av holografien denne forsterkeren er i stand til å tegne opp. Lyden brer seg ut både i bredde og dybde, og presisjonen, det vil si forsterkerens evne til å plassere musikerne i lydbildet, er veldig bra.

Morsomt er det også at den fungerer så godt koblet direkte til en data-

maskin. Selv koblet jeg USB-kabelen direkte fra laptopen til forsterkeren, og med Foobar2000 som avspiller låt det utrolig bra. En liten tanke mindre luft i toppen og ikke helt den samme graden av gjennomsiktighet i resten av lydbildet kunne nok oppdages, men selv for kresne lytter er dette mer enn godkjent.

Konklusjon

Rugbylaget til New Zealand, The All Blacks, er tidenes mestvinnende rugbylag, og den skal stå tidlig opp om morgenen for å slå Perreux Audiant 80i på fleksibilitet og lyd kvalitet. Særlig hvis man har ikke altfor tungdrevne høyttalere. Rett og slett en kjempeforsterker.

SPESIFIKASJONER

Se: www.perreux.com

UTSTYR

Digital-spiller: Bladelius Embla Classic

CD/SACD-spiller: Marantz SA-7001

Platespiller: VPI Scoutmaster / VPI JMW-9 Signature / Benz Ruby 3 Open Air

Riaa: Plinius Koru

Kabler: Blue Jeans Cable LC-1, Ecosse SMS2.4, Forsman Feed4 mk2.2, LessLoss DFPC Signature, FAT LMC

Strømens: Trafomatic Classic 3000

Annet: Soundcare Super-spikes, Finite Elemente Ceraballs, GIK Acoustics, Base Technology, Quadraspire

VI MENER: Både bruks- og lydmessig er Perreux Audiant 80i en diger utfordring for konkurrentene.

Perreux Audiant 80i

PRIS: 24.990,-

IMPORTØR: Audio Royal

LINK: www.audioroyal.no

